

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products
(Urządzenia do przesyłu cieczy)****(Sprawa T-555/21)**

(2021/C 431/62)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Tinnus Enterprises LLC (Plano, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Wuttke)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego wzoru:* Strona skarżąca*Sporny wzór:* Wzór wspólnotowy nr 1 431 829-0003*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2021 r. w sprawie R 1007/2018-3**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:
 - uwzględnienie odwołania strony skarżącej;
 - oddalenie w całości złożonego przez wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru wniosku ICD 10 300 mającego na celu unieważnienie prawa do zakwestionowanego wzoru;
 - obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień.
- obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 24 marca 2021 r., Lego/EUIPO Delta Sport Handelskontor (Klocek stanowiący część zestawu konstrukcyjnego) (T-515/19, niepublikowany, EU:T:2021:155);
- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 8 marca 2018 r., DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172);
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;

- Błędna interpretacja zgłoszenia patentowego EP 3 005 948 A2 i złożonego przez skarżącą zbiorowego zgłoszenia wzorów nr 1 431 829–0001–0010.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2021 r. – HSBC Holdings i in. / Komisja

(Sprawa T-561/21)

(2021/C 431/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HSBC Holdings plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), HSBC Bank plc (Londyn), HSBC Continental Europe (Paryż, Francja) (przedstawiciele: M. Demetriou i D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, M. Giner Asins i C. Chevrete, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2021) 4600 final z dnia 28 czerwca 2021 r., doręczonej w dniu 29 czerwca 2021 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), zmieniającej decyzję Komisji C(2016) 8530 final z dnia 7 grudnia 2016 r. (zwaną dalej „decyzją z 2016 r.”) [AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives (EIRD)] oraz art. 2 lit. b) decyzji z 2016 r.;
- tytułem żądania ewentualnego, znaczne obniżenie grzywny nałożonej na skarżące do kwoty, którą Sąd uzna za właściwą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżące lub, ewentualnie, odpowiednią częścią kosztów poniesionych przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżoną decyzją wydano po upływie dziesięcioletniego terminu przedawnienia, który biegł od zakończenia naruszenia w dniu 27 marca 2007 r. Uprawnienie pozwanej do ponownego nałożenia grzywny na skarżące uległo zatem przedawnieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana naruszyła prawo lub popełniła błąd w ocenie, obliczając wartość sprzedaży skarżących na podstawie zaktualizowanych wpływów gotówkowych. Skarżące twierdzą, że zaktualizowane wpływy gotówkowe są arbitralnym i niewłaściwym miernikiem wartości sprzedaży w sektorze instrumentów pochodnych stopy procentowej nominowanych w euro. W szczególności zaktualizowane wpływy gotówkowe nie odzwierciedlają ani gospodarczego znaczenia naruszenia, ani stopnia przyczynienia się HSBC do tego naruszenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana popełniła błąd w ocenie lub przedstawiła niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do wysokości współczynnika obniżającego, który zastosowała celem obliczenia zaktualizowanych wpływów gotówkowych skarżących.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana błędnie oceniła wagę naruszenia popełnionego przez skarżące oraz możliwość zastosowania kwoty dodatkowej i jej wysokość.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że grzywna nałożona na skarżące jest nieproporcjonalnie wysoka. Skarżące twierdzą w szczególności, że pozwana błędnie oceniła okoliczności łagodzące związane z naruszeniem popełnionym przez skarżące. Skarżące podnoszą ponadto, że pozwana nie uwzględniła w wystarczającym stopniu okoliczności, iż udział skarżących w jednolitym i ciągłym naruszeniu był zarówno mniejszy, jak i mniej poważny niż ten stwierdzony w decyzji z 2016 r., jak Sąd orzekł w sprawie T-105/17, HSBC/Komisja ⁽¹⁾. W związku z tym skarżące wnoszą do Sądu o ustalenie znacznie niższej grzywny, która sprawiedliwie odzwierciedlałaby to, co skarżące zrobiły.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 24 września 2019 r., HSBC Holdings i in./Komisja, T-105/17, EU:T:2019:675.